

Nr 396

Av fru **Thunvall m. fl.**, om viss ändring i vägtrafikförordningen.

Trafiken ökar på våra vägar och så gör tyvärr också trafikolyckorna. Allt måste göras för att stärka trafiksäkerheten och eliminera olycksriskerna. Många svåra olyckor har inträffat vid kollisioner med stillastående fordon. För att minska riskerna för olyckor i detta hänseende har parkeringsplatserna på våra större vägar — såsom motorvägar och riksvägar — en stor uppgift att fylla, men olycksstatistiken utvisar att kollisioner inträffat med fordon uppställda även på särskilda parkeringsplatser, beroende på att de parkerade fordonen varit placerade mot färdriktningen. Särskilt i mörkertrafiken kan det vid dålig sikt t. ex. på grund av dimma, regndis eller snöfall vara svårt att avgöra, om det är ett mötande fordon — som alltså skall mötas till vänster — eller ett parkerat, som skall passeras till höger. I tro att det är ett mötande fordon har många hamnat vid sidan om vägen eller upptäckt faran så sent att en kollision varit oundviklig. Att sikten försvåras vid dåliga väderleksförhållanden och då försämras i ännu högre grad under mörker än i dagsljus, med ökad risk för olyckor som följd, har även 1953 års trafiksäkerhetsutredning uttalat i sitt betänkande.

I vägtrafikförordningens 49 § 2 mom. stadgas: Stannande eller uppställning på väg får icke utan att trafikförhållandena det föranleda äga rum:

a) på motorväg annorstädes än å parkeringsplats.

I syfte att främja trafiksäkerheten får vi föreslå sådan ändring att 2 mom. a) i nämnda paragraf får följande lydelse: Stannande eller uppställning på väg får icke utan att trafikförhållandena det föranleda äga rum:

a) på motorväg annorstädes än på parkeringsplats och därvid endast i färdvägens riktning.

De skärpta föreskrifterna angående parkerade fordon's placering att gälla endast i färdriktningen även å parkeringsplatserna bör dessutom utsträckas att gälla *samtliga vägar* med parkeringsplatser.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta om sådan ändring i vägtrafikförordningen som i motionen åsyftas.

Stockholm den 27 januari 1960

Gunbjörg Thunvall

Rosa Svensson

Annie Jäderberg

Hugo Bengtsson

Sven Ekström